

Bijzonder interessant was te zien hoe die watervlooitjes gelijk een stuk staal aan de magneet, aan de tentakels gekleefd werden en tevens hoe verscheidene tentakels tegelijk de prooi naar de mondkroon brachten waar deze door een apart stelsel van kleinere tentakels overgenomen en naar de binnenste organen gevoerd werden. Een groot aantal daphniën kwamen echter buiten de gevaarlijke zone waar de tentakels het vangbedrijf uitoefenen terecht, werden door het zeewater aldra bewegingloos en toen er in de vrije waterruimte niets meer te vangen viel werden de tentakels zoo lang uitgestrekt, dat ze in een sierlijken breeden boog tot op den bodem reikten van waar telkens een beweginglooze daphnia opgehangeld en naar den mondkroon getransporteerd werd. Ten einde de Cerianthus op het daphnialooze Winterseizoen voor te bereiden, begon ik afwisselend ook tot fijne korreltjes gesneden mosselwang te voeren wat ze tegen alle verwachting in even gretig consumeerden als het levend voedsel.

Sindsdien voeren de beide Cerianthus in mijn Aquarium hun bestaan, gedijen voortreffelijk en wekken de bewondering op van alle bezoekers vóoral als toevallig één van de twee onder het zand gedoken zit terwijl de andere prachtig ontwikkeld staat en wanneer dan nummer één te voorschijn komt en binnen een paar minuten in volle glorie naast zijn collega staat te prijken dan beaamt iedereen gaarne dat naast het vele andere bewonderingswaardige de Cerianthus de groote attractie mijner Zeeanemonenexpositie vormen.

„Actinoloba dianthus”

Instituut tot bevordering der Zeeaquariumkunde in Nederland.
Dir. F. GROENEVELD, Den Haag, Wagenaarweg 28.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Mierentabel. — Van Dr. Stärcke's Mierentabel zijn nog eenige overdrukken beschikbaar. Ze wordt u toegezonden op ontvangst van een postwissel groot f 1.— of storting van een gelijk bedrag op postgiro 16373 Jac. P. Thijsse, Bloemendaal. T.

Het Varentje Ceterach. — Eenige jaren geleden werd de zeer zeldzame varen Ceterach officinarum op een oud muurtje te Stramprooy ontdekt, als ik mij niet vergis, door Dr. Garjeanne. Een poosje daarna bereikte ons het bericht, dat het muurtje zoo vervallen was, dat het moest worden afgebroken en vernieuwd en met medewerking van den toenmaligen pastoor is toen het muurbrok met de Ceterach op een veilige plaats ingemetseld. Dat heeft echter niet mogen baten en de Ceterach moest eigenlijk uit onze Flora worden geschrapt.

Zoo iets moet je nooit te gauw doen — ik weet er van mee te praten. Wat is er gebeurd? Jan Sloff toog ter bedevaart naar Stramprooy om den ouden Ceterach te zien, dien hij nog levend waande. Toen hij nu de plaats ledig vond, ging hij naar den pastoor, en die kon hem geen troost geven, de Ceterach was verdwenen. Maar Sloff gaf den moed niet op en stuurde den pastoor een mooie foto van Ceterach met verzoek, om toch nog eens naar het plantje uit te kijken. Pastoor en kapelaan gingen op zoek en waarlijk vonden zij op een laag muurtje om het kerkgebouw te midden van een weelderigen groei van het gewone muurvarentje *Asplenium Ruta muraria* een paar kleine, doch zeer welvarend uitzierende exemplaren van Ceterach officinarum. Het bericht van de vondst bereikte Heerengracht 540 en zoo kwam het dat we op den laatsten Zaterdag van September 1927 met den braven pastoor en twee kapelaans voor het kerkhofmuurtje stonden en de varentjes bewonderden. Zij hadden er heel practisch een raampje van ijzer gaas voor bevestigd en daar groeit nu onze Ceterach heel welig onder hoede van de geestelijkheid. Er ging zich juist een nieuwe veer ontrollen, rood aan zijn top en de reeds ontrolde veeren waren prachtig fel groen met fluweelige gekartelde bladranden, zeer voorname figuren tusschen de muurvarentjes, en een groot floristisch geheimenis.

We, dat wil zeggen de voorzitter en de eerste secretaris van de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten, de secretaris van Het Hollandsche Landschap en de secretaris van de Vereeniging tot Bescherming van Vogels zijn toen nog onder leiding van de